

Titel: Under Proceduren behandles Modfordringen som en Bestanddel af Sagsøgtes Forsvar. Den fremsættes og forhandles i

Citation: "Under Proceduren behandles Modfordringen som en Bestanddel af Sagsøgtes Forsvar. Den fremsættes og forhandles i", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e2686.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Under Proceduren behandles Modfordringen som en Bestanddel af Sagsøgtes Forsvar. Den fremsættes og forhandles i

Forbindelse med hans Indsigelser på samme Måde som disse. Dog kan Retten udøve den Samme ved § 94 tillagte Myndighed også med Hensyn til Modfordringer.

§ 86.

Retssager forhandles mundtlig. Skrift anvendes kun i det Omfang, i hvilket Loven særlig bestemmer det.

Ved den mundtlige Forhandling benyttes frit Foredrag. Oplæsning tilstedes kun, forsåvidt Rettens Formand tillader det.

Når Oplæsning skal sinde Sted, foregår den enten ved Parten selv eller ved Retsskriveren efter Formandens Bestemmelse.

§ 87.

Retssproget er dansk. Afhørelse af Personer, der ikke ere det danske Sprog mægtige, foregår ved Hjælp af en edsvoren Tolk; dog kan ved Underret Tilkaldelse af Tolk undlades, når Parterne ikke gøre Fordring herpå. og Retten tiltror sig fornødent Kendskab til det fremmede Sprog.

Dokumenter, der ere affattede i fremmede Sprog skulle ledsages af en Oversættelse, der, når Retten eller Modparten forlanger det, skal autoriseres af en offentlig ansat Translatør.

Afhørelse af Døve, Stumme og Døvstumme foregår enten ved Hjælp af Personer, der ere kyndige i Tegnsproget eller Talemetoden, og som forud tages i Ed, eller ved skriftlige Spørgsmål og Svar.

Til at bistå som Tolk eller Tegnsprogkyndig må Ingen tilkaldes, der ifølge §§ 32 og 34 vilde være udelukket fra at handle som Dommer i Sagen. I øvrigt blive de om Vidner gældende Regler at anvende på de nævnte Personer med de Lempelser, der Følge af Forholdets Natur, og forsåvidt ikke noget andet særligt er foreskrevet.

§ 88.

Rettens Formand leder Forhandlingen. Han bestemmer Rækkefølgen af de enkelte Dele af Forhandlingen, forsåvidt Loven

ikke indeholder Forskrifter derom. Ingen må tage Ordet uden i Følge hans Tilladelse; han kan fratage den Part Ordet, som ikke vil rette sig efter hans Ledelse. Han drager Omsorg for såvidt muligt at fjærne alt, hvad

der til Unytte trækker Forhandlingen i Langdrag, og slutter Forhandlingens enkelte Dele, når han anser det foreliggende Emne for tilstrækkeligt behandlet.

§ 89.

Enhver af Parterne er pligtig bestemt og utvetydigt at angive de Kendsgærninger, på hvilke han støtter sine Påstande, såvel som bestemt og utvetydigt at erklære sig over de af Modparten anførte Kendsgærninger og de af denne til ham stillede Opfordringer.

Om en ikke særskilt og udtrykkeligt benægtet Kendsgærning skal anses indrømmet eller bestridt, og hvilken Virkning Undladelse af behørig at besvare en Opfordring medfører, afgør Retten efter et Skøn over Forhandlingerne i det hele.

§ 90.

Retten bør ved hensigtsmæssige Spørgsmål til Parterne søge at fjærne Uklarhed, Tvetydighed eller Ufuldstændighed i Fremstillingen af Sagen og i andre afgivne Erklæringer.

Såvel Rettens Formand som hvert enkelt af dens andre Medlemmer kan stille Spørgsmål.

Når der ikke svares på de stillede Spørgsmål, eller Svaret ikke har tilstrækkelig Bestemthed, kan Retten fortolke Tausheden eller Ubestemtheden på den for Modparten gunstigste Måde og navnlig lægge dennes Fremstilling til Grund for Påkendelsen, eller efter Omstændighederne, hvis det er Sagsøgeren, afvise Sagen.

§ 91.

Retten kan opfordre en Part til at fremlægge Situationskort, Stamtavler, Grundrids, Tegninger og andre lignende

Anskneligheden befordrende Midler eller tilvejebringe Syn eller Skøn, når Sagen ikke uden dette kan bedømmes med tilstrækkelig Sikkerhed.

Efterkommer en Part ikke denne Opfordring, kan Retten efter Omstændighederne bringe Reglen i § 90 sidste St. til Anvendelse.

§ 92.

Dersom Retten, efter at Optagelse til Dom er sket, finder Grund til at stille Spørgsmål af den i § 90 omhandlede Beskaffenhed til Parterne eller til at rette yderligere Spørgsmål til afhørte Parter Vidner, Syns- eller Skønsmænd eller til, at der indhentes Syn eller Skøn, kan den under Angivelse af Øjemedet indkalde Parterne og efter Omstændighederne Vidnerne, Syns eller Skønsmændene til et Møde, i hvilket Spørgsmålene begæres besvarede eller Parterne opfordres til snarest muligt at foretage det fornødne til at fremskaffe

Synet eller Skønnet.

Udgifterne ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger udredes forskudsvis af det Offentlige, indtil det ved den endelige Dom kan afgøres, hvilken af Parterne der skal bære dem.

§ 93.

Antager Retten, at der er Omstændigheder til Stede, som kunne medføre Afvisning på Embeds Vegne, kan den standse Forhandlingen og opfordre Parterne til at erklære sig over Afvisningsspørgsmålet.

Når Afvisningsdom ikke afsiges, fortsættes Forhandlingen.

§ 94.

Retten kan bestemme, at flere for den svævende Retssager imellem de samme Parter skulle forhandles i Forbindelse med hverandre. Samme Myndighed har Retten også med Hensyn til Retssager imellem forskellige Parter, når Søgsmålenes Forening fra først af ikke vilde stride imod § 27.

Ere flere Krav forenede under een Rets-

sag, kan Retten bestemme, at en Adskillelse skal finde Sted og et eller flere af Kravene forhandles og pådømmes særskilt.

Frembyder Sagen flere Stridspunkter, kan Retten bestemme, at Forhandlingen foreløbigt skal indskrænke sig til et eller nogle af disse; enkelte Søgsmålsgrunde eller enkelte Indsigelser kunne som en Følge heraf gøres til Genstand for særskilt Procedure.

§ 95.

Er et Retsforhold, hvis Fastsættelse vil få Indflydelse på Sagens Udfald, Genstand for en ved samme eller en anden Ret svævende Retstrætte, eller er det indbragt til Afgørelse ved administrativ Myndighed, kan Retten enten efter Påstand eller på Embeds Vegne bestemme, at Sagens Forhandling i det hele eller til dels skal udsættes, indtil hin Retstrætte er pådømt eller den administrative Afgørelse er truffen.

§ 96.

Opstår der under en Sag Mistanke om, at en strafbar Handling, hvis Forfølgning under en Straffesag vil have Indflydelse på Sagens Udfald, er begået af en af Sagens Parter, kan Retten udsætte Forhandlingen, indtil Straffesagen har fundet sin Afgørelse.

§ 97.

Ved Udøvelse af den i §§ 94—96 hjemlede Myndighed har Retten at virke hen til, at den størst mulige Orden, Klarhed og Simpeltid i Forhandlingerne opnås.

§ 98.

De i §§ 91 og 93—96 omhandlede Bestemmelser kunne træffes på ethvert Trin af Forhandlingerne, ligesom de kunne omgøres, når Retten anser dette hensigtsmæssigt.

Retten anordner det fornødne med Hensyn til Udsættelse af Sagen, når den benytter sin i §§ 91 og 93—96 omhandlede Myndighed ^

De i §§ 91 og 93—96 omhandlede procesledende Bestemmelser ere ikke Genstand for Anke eller Kære.

§ 99.

Når en Part ønsker Bevis optaget for en udenlandsk Domstol, kan han af den Ret, for hvilken Sagen henstår, eller, når Søgsmål endnu ikke er tingfæstet, af den Ret, ved hvilken Søgsmålet eventuelt vil være at anlægge, begære udfærdiget en Anmodning til vedkommende Ret i det fremmede Land om Foretagelse af den pågældende Retshandling. For at Begæringen kan tages til følge, må Parten meddele de Oplysninger, som kræves til Anmodningens Udfærdigelse. Ønskes således Vidner førte, skulle de anføres ved Navn med Opgivelse af deres Bopæl og de særlige Forhold, hvorom deres Forklaring ønskes, samt de Dokumenter, som ønskes dem forelagte, eller som de opfordres til at fremlægge, nærmere opgives; såvidt muligt skal der stilles bestemte Spørgsmål til Vidnerne. Ønskes Skøn afgivet, skulle Skønsmændenes Egenskaber samt de Forudsætninger, der skulle lægges til Grund for Skønnet, tilstrækkeligt angives. Begæringen fremsættes efter de for Begæring om Bevisoptagelse ved danske Retter givne Regler, jfr. navnlig §§ 171, 213—216, 236, 257, 258 og 281.

Retten afgør ved Kendelse, om og i hvilken Udstrækning Begæringen skal efterkommes. Går Kendelsen ud på, at Begæringen helt eller delvis skal efterkommes, skal den indeholde de fornødne Oplysninger til Anmodningens Udfærdigelse, samt fastsætte den Sikkerhed, som Parten skal stille for de Omkostninger, som skønnes at ville medgå til Bevisoptagelsen, og den Tid, inden hvilken Sikkerheden skal være stillet. Når Sikkerheden er stillet, udfærdiger Rettens Formand en Anmodning til vedkommende Domstol om, at Bevisoptagelse må finde Sted. Anmodningen skal, på Grundlag af det i Kendelsen oplyste, indeholde en kort Fremstilling af det Forhold, der ligger til Grund for Sagen, samt en nøjagtig Angivelse af, hvad der begæres foretaget, hvorhos den skal oplyse, hvorvidt nogen af

Parterne skal varsles til Forretningen, og i bekræftende Fald Varslets Længde. Anmodningen tilstilles Justitsministeriet til videre Foranstaltning.

Skal Parts Ed aflægges ved fremmed Domstol, fremsættes Begæring om dens Aflæggelse for den Ret, der har afsagt Edsdommen.

Anmodninger fra fremmede Retter om Bevisoptagelse eller andre retslige Handlinger blive alene at efterkomme, når de fremsendes gennem Justitsministeriet, jvfr. iøvrigt §§ 135 og 172.